

βοσκαρίδικο τό. Νάξ. (Βόθρ. Γαλανᾶδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκαρίδιν.

Βοσκάκι, ὁ ἰδ.

βοσκαρίδιν τό, Κύπρ. βοσκαρίδι Κάρπ. Πάρ. βο-
σκαρίν Κύπρ. βοσκαρίν Κύπρ. βοσκαρί Κάρπ. Κῶς
βοσκαρί Κάρπ. ὀσκαρί Κάρπ.

Τὸ μεσν. οὐσ. βοσκαρίδιν. Ἰδ. Μαχαιρ. 1,62 (ἐκδ.
Dawkins).

Βοσκάκι, ὁ ἰδ.

βοσκαρίζω Ἰων. (Κρήν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκάρις.

Τρέχω ἐδῶ κ' ἐκεῖ.

βοσκάρις ὁ, Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) — Λεξ. Βλαστ. 285
Θηλ. βοσκαρεῖς Θήρ. βοσκαρεῖ Δ.Κρήτ. βοσκάρισσα
Νάξ. (Γαλανᾶδ.) — Λεξ. Βλαστ. 285. Οὐδ. βοσκάριν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. βόσκω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-άρις.

Βοσκὸς ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Λύκος ἄς φάη τὰ πρόβατα κ' οἱ ἀλεπὲς τὰ γίδια
καὶ μὲν μεγάλη ἀρρωστία ἄς πιάσῃ τὸ βοσκάρι
Σωζόπ.

βοσκαρόπουλλο τό, Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκάρις διὰ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -πουλλο, δι' ἣν ἰδ. -πουλλος.

Βοσκάκι, ὁ ἰδ.

βοσκαρούδα ἡ, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκάρα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ούδα.

Βοσκάρα, ὁ ἰδ.

βοσκαρουδάκι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκαρούδι διὰ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -άκι.

Βοσκάκι, ὁ ἰδ.

βοσκαρούδι τό, Θράκ. (Σαρεκκλ.) Κεφαλλ. Κρήτ.
Μύκ. Νάξ. κ. ἄ.—ΚΠασαγιάνν. Μοσκιές 69 ΓΒλαχογιάνν.
Μεγάλ. Χρόν. 8 — Λεξ. Βλαστ. 285 βοσκαρούδιν Κύπρ.
βοσκαρούιν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκάρις διὰ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -ούδι.

1) Βοσκάκι, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Πήγαιναν τὰ βοσκα-
ρούδια νὰ ποτίσουν τὰ ζωντανὰ ΚΠασαγιάνν. ἐνθ' ἄν.

β) Οὐδ. ἐπιθετικ., ποιμενικὸν Νάξ.: Κωπέλλια βοσκα-
ρούδια (ποιμενόπαιδες). 2) Μεταφ. ἀλητόπαιδον διημε-
ρεῦον ἔξω τῆς οἰκίας Κεφαλλ.

βοσκαρούδικος ἐπίθ. Νάξ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκαρούδι καὶ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -ικός.

Ποιμενικός: Κωπέλλια βοσκαρούδικα.

βοσκαρούλλα ἡ, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκάρα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ούλλα.

Βοσκάρα, ὁ ἰδ.

βοσκαρούλλης ὁ, ἀμάρτ. βοσκαρουλ-λοῦ Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκάρις διὰ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -ούλλης.

Θηλ., νεαρὰ ποιμενίς. Συνών. βοσκοπούλλα, βο-
σκούλλα.

βοσκέα ἡ, Κρήτ. βοσκέα Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκὸς καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-έα, δι' ἣν ἰδ. -εά.

Ἡ ὁσμὴ τὴν ὁποίαν ἀποπνέει ὁ βοσκὸς ἐκ τῆς μετὰ
τῶν προβάτων ἀναστροφῆς: Ἄσμ.

Δὲ δόνε θέλω τὸ βοσκό, γκατὶ βγάνει βοσκέα,
μὰ τὸνε θέλω δάσκαλο νὰ βγάνῃ λιβανέα.

βοδκεθίος ὁ, Πόντ. (Τραπ.) βοδκεθίος Πόντ. (Ἰφ.)

Ἐκ τοῦ ἐβοδκέθα παθ. ἀορ. τοῦ βόσκω καὶ τῆς
παραγωγικῆς καταλ. -ίος, περὶ ἧς ἰδ. ἈνθΠαπαδόπ. ἐν
Ἀρχ. Πόντ. 12 (1946) 62-3.

1) Τὸ βόσκειν, ἡ βοσκὴ Πόντ. (Ἰφ. Τραπ.): Ἐξέγ-
καμε τὰ ζὰ 'ς τὸ βοδκεθίο (βγάλαμε κτλ.) Ἰφ. Συνών.
βοσκὴ Α 1. 2) Τὸ μέρος ὅπου βόσκουν τὰ ζῷα, βο-
σκότοπος Πόντ. (Ἰφ.) Συνών. βοσκὴ Α 3.

βοσκερός ἐπίθ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκὴ καὶ τῆς καταλ. -ερός.

Ὁ ἔχων ἀφθονον χόρτον πρὸς νομὴν: Τόπος βοσκε-
ρός. Τὸ οὐδ. Βοσκερό τοπων.

βοσκεύω ἀμάρτ. βοσκεύω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκός.

Ἐχω τὸ ἐπάγγελμα τοῦ βοσκοῦ.

βοσκὴ ἡ, κοιν. βοδκή Πόντ. (Ἰφ. Τραπ.) Ἰμερ. Ἰφ.
Σάντ. Σταυρ. Χαλδ.) βοσκή Ἰφ. Μύκ. βοδκή Πόντ.
(Ἰφ.) βοσ-σὴ Εὔβ. (Ἀνδρων. Κύμ. Ὁξύλιθ.) βοδὴ
Ἀπουλ. βοσκή βόρ. ἰδιώμ. βοδκή Ἰφ. (Ζαγόρ.)
Μακεδ. (Βλάστ.) κ. ἄ. βοσκή Μακεδ. βοσκὰ Νάξ.
(Ἀπύρανθ.) κ. ἄ.—Ἀΐφταλ. Μαζώχτρ. 47 — Λεξ. Βλαστ.
286 ὀσκὰ Κάρπ. φουδ-δὰ Κύπρ. βόσκη Νάξ. βό-
σκια Ἀμοργ. Χίος (Καρδάμ.)

Τὸ ἀρχ. οὐσ. βοσκὴ. Τὸ βόσκη διὰ τὸ βόσκω.

Α) Οὐσ. 1) Τὸ βόσκειν, ἡ βόσκησις κοιν. καὶ
Πόντ. (Ἰφ. Τραπ.) Ἰμερ. Ἰφ. Σάντ. Σταυρ. Χαλδ.): Βγάζω
-πάω τὰ ζῷα 'ς τὴ βοσκὴ κοιν. Πάγ'νε τὰ ζὰ 'ς σὴν βο-
δκήν Χαλδ. Ροῦχα τῆς βοσκῆς (ροῦχα ποιμενικά καὶ με-
ταφ. παλαιά) Νάξ. || Παροιμ. Ὁλὰ τὰ δρῶν 'ς σὴν μονὴν
κὶ ὁ χόχορας 'ς σὴν βοδκήν (ἐπὶ τοῦ δρῶντος καθ' ὃν χρό-
νον οἱ ἄλλοι ἡσυχάζουν. χόχορας=κουκουβάγια). || Ἄσμ.

Πάν τὰ πουλλάκια 'ς τὴ βοσκὴ κ' ἡ-ῖ-ἀγαπῶ 'ς τὴ βρούσι
Θράκ. (Αὐδήμ.)

Νὰ βγοῦν τὰ λάφια 'ς τὴ βοσκὴ, νὰ βγοῦν κ' οἱ-ῖ-ἀλαφῖνες
Στερελλ. (Ἀράχ.). Συνών. βοδκεθίος 1. 2) Τὸ πρὸς
νομὴν χόρτον πολλαχ. καὶ Πόντ. (Ἰφ. Τραπ.) Ἰμερ. Σάντ.
Χαλδ.): Ἐβρεξε κ' ἔχουν βοσκὴ τὰ πράματα Πελοπ.
(Βούρβουρ.) Συνών. αἶρα 3, βοσκαρεῖς 1, σανός.

3) Ὁ τόπος ὅπου γίνεται ἡ νομή, ὅπου βόσκουν τὰ
ζῷα πολλαχ. καὶ Ἀπουλ. Συνών. βοδκεθίος 2, βοσκὸς
2, βοσκοτόπι, βοσκότοπος.

Β) Ἐπιρρηματ. 1) Βόσκοντας ἀργὰ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ
Κάρπ. Κύπρ.: Ὀσκὰ ὀσκὰ τρών τὰ πράματα κ' ὑπὸν
Κάρπ. Ὁ βοῦς φουδ-δὰν φουδ-δὰν τρώει τὸ σπαρμένον
Κύπρ. Συνών. βοδκηχτά. 2) Ἀργά, βραδέως Ἀμοργ.:
Τὸ βαπῶρι βόσκη βόσκη μπαίνει μέσ' 'ς τὸ λιμάνι.

Πβ. βόσκα, βοσκάδα, βόσκημα, βοσκησεῖα, βο-
σκός, βόσκισμα, βοσκισμός.

βόσκητρο τό, Χίος — Λεξ. Βλαστ. 286.

Ἐκ τοῦ ρ. βόσκω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -τρο
προεκταθείσης εἰς -ητρο διὰ τὸ βοσκὴ.

Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ βοσκοῦ ἐνθ' ἄν.: Παροιμ. Ὁ λύκος

